

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2015/2240

z dnia 25 listopada 2015 r.

ustanawiająca program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (program ISA²) jako środek modernizacji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W serii deklaracji ministerialnych (w Manchesterze w dniu 24 listopada 2005 r., w Lizbonie w dniu 19 września 2007 r., w Malmö w dniu 18 listopada 2009 r. oraz w Granadzie w dniu 19 kwietnia 2010 r.) ministrowie zwrócili się do Komisji o ułatwienie współpracy między państwami członkowskimi przez wdrożenie transgranicznych i międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych, które umożliwią świadczenie bardziej efektywnych i bezpiecznych usług publicznych. Ponadto państwa członkowskie przyznały, że należy świadczyć lepsze usługi publiczne, przeznaczając na nie jednocześnie mniej zasobów, oraz że potencjał usług administracji elektronicznej można zwiększyć przez promowanie kultury współpracy i przez poprawę warunków interoperacyjności w europejskich administracji publicznych.
- (2) W komunikacie z dnia 19 maja 2010 r. zatytułowanym „Europejska agenda cyfrowa” (EAC), która jest jedną z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”, Komisja podkreśliła, że interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla maksymalizacji społecznego i gospodarczego potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), zatem agendę cyfrową uda się zrealizować jedynie pod warunkiem zagwarantowania interoperacyjności.

⁽¹⁾ Dz.U. C 12 z 15.1.2015, s. 99.

⁽²⁾ Dz.U. C 140 z 28.4.2015, s. 47.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 listopada 2015 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 listopada 2015 r.

- (3) W komunikacie z dnia 16 grudnia 2010 r. zatytułowanym „W kierunku interoperacyjności europejskich usług użyteczności publicznej” Komisja wprowadziła europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
- (4) Interoperacyjność ułatwia udaną realizację polityki i oferuje duże możliwości unikania transgranicznych barier elektronicznych, przyczyniając się dodatkowo do pojawienia się nowych lub do skonsolidowania rozwijanych wspólnych usług publicznych na szczeblu Unii. Interoperacyjność stanowi warunek skutecznego i efektywnego wdrażania w szczególności niżej wymienionych dziedzin polityki.
- (5) W obszarze rynku wewnętrznego dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia usługodawcom możliwości realizacji – drogą elektroniczną i w wymiarze transgranicznym – wszystkich procedur i formalności wymaganych do świadczenia usług poza granicami państwa członkowskiego prowadzenia przedsiębiorstwa.
- (6) W obszarze prawa spółek dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE ⁽²⁾ nakłada wymóg zapewnienia interoperacyjności rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek państw członkowskich za pośrednictwem centralnej platformy. Integracja rejestrów spółek zagwarantuje transgraniczną wymianę informacji między rejestrami oraz ułatwi przedsiębiorstwom i obywatelom dostęp na szczeblu Unii do danych dotyczących spółek, zwiększając tym samym pewność prawa w obrocie profesjonalnym w Unii.
- (7) W obszarze środowiska dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ nakłada wymóg przyjęcia wspólnych przepisów wykonawczych określających rozwiązania techniczne dla zapewnienia interoperacyjności. W szczególności dyrektywa ta nakłada wymóg dostosowania infrastruktury krajowej, tak by zagwarantować w Unii interoperacyjność oraz dostępność zbiorów danych przestrzennych i usług w wymiarze transgranicznym.
- (8) W obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych zwiększona interoperacyjność między europejskimi bazami danych stanowi podstawę funkcjonowania wizowego systemu informacyjnego ⁽⁴⁾, systemu informacyjnego Schengen II ⁽⁵⁾, europejskiego systemu daktyloskopijnego ⁽⁶⁾ oraz europejskiego portalu e-sprawiedliwość ⁽⁷⁾. Ponadto w dniu 24 września 2012 r. Rada przyjęła konkluzje, w których wezwała do wprowadzenia europejskiego identyfikatora prawodawstwa oraz podkreśliła potrzebę interoperacyjnego wyszukiwania i wymiany informacji prawnych opublikowanych w krajowych dziennikach urzędowych i promulgatorach, czemu służyć mają unikalne identyfikatory i ustrukturyzowane metadane. Współpraca między Europejską Agencją ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości a programem ustanowionym na mocy niniejszej decyzji może przynieść synergii korzystną dla osiągnięcia celów agencji i programu.
- (9) Interoperacyjność w administracji publicznej na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim ułatwia osiągnięcie celów określonych przez Parlament Europejski w rezolucji z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie sprawozdania na temat obywatelstwa UE – 2010 r.: usuwanie przeszkód w zakresie praw obywatelskich UE.
- (10) Interoperacyjność ma kluczowe znaczenie dla udanego działania w obszarze ceł, opodatkowania i akcyzy, w funkcjonowaniu transeuropejskich systemów ICT w państwach członkowskich oraz we wspieraniu świadczeń interoperacyjnych usług biznesowych finansowanych z programów Fiscalis 2013 i Cła 2013. Programy te są wdrażane i obsługiwane przez Komisję i krajowe organy administracji. Zasoby uzyskane w programach

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek (Dz.U. L 156 z 16.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania konwencji dublińskiej (Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1).

⁽⁷⁾ <https://e-justice.europa.eu>

Fiscalis 2013 i Cła 2013 są udostępniane do dzielenia się i ponownego wykorzystywania w innych obszarach polityki. Ponadto w konkluzjach Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie reformy zarządzania unią celną UE wezwano państwa członkowskie i Komisję do opracowania strategii na rzecz wspólnie zarządzanych i stosowanych systemów informatycznych we wszystkich dziedzinach związanych z cłami.

- (11) W obszarze zdrowia dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE ⁽¹⁾ ustanawia przepisy służące ułatwieniu dostępu do bezpiecznej transgranicznej opieki zdrowotnej o wysokiej jakości. W szczególności dyrektywa ta ustanawia sieć e-Zdrowie, która ma umożliwić sprostanie wyzwaniom związanym z interoperacyjnością elektronicznych systemów zdrowotnych. Sieć e-Zdrowie może sporządzać wytyczne dotyczące minimalnych zestawów danych wymienianych w wymiarze transgranicznym w przypadku nieplanowanej opieki zdrowotnej i opieki w nagłych wypadkach oraz wytyczne dotyczące usług elektronicznych recept w wymiarze transgranicznym.
- (12) W obszarze funduszy europejskich art. 122 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽²⁾ nakłada wymóg, by wszelka wymiana informacji między beneficjentami a instytucjami zarządzającymi, instytucjami certyfikującymi, organami kontrolnymi i instytucjami pośredniczącymi odbywała się za pomocą systemów elektronicznej wymiany danych. Systemy te umożliwiają interoperacyjność systemów krajowych i unijnych oraz umożliwiają beneficjentom jednorazowe przekazanie wszystkich informacji.
- (13) W obszarze informacji sektora publicznego w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE ⁽³⁾ podkreślono, że organy sektora publicznego powinny udostępniać dokumenty, jeżeli jest to możliwe i w stosownych przypadkach, przy wykorzystaniu formatów otwartych przeznaczonych do odczytu komputerowego i wraz z ich metadanymi, na najwyższym poziomie szczegółowości i ziarnistości, w formacie zapewniającym interoperacyjność, możliwość ponownego wykorzystywania i dostępność.
- (14) W obszarze identyfikacji elektronicznej rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ⁽⁴⁾ ustanawia europejskie ramy interoperacyjności do celów interoperacyjności krajowych systemów identyfikacji elektronicznej.
- (15) W obszarze normalizacji ICT w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽⁵⁾ interoperacyjność określana jest jako jeden z zasadniczych rezultatów normalizacji.
- (16) W obszarze badań i innowacji w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ⁽⁶⁾ ustanawiającym program „Horyzont 2020” wyraźnie wspomniano, że rozwiązania interoperacyjne i normy w ICT stanowią kluczowe czynniki umożliwiające partnerstwo przedstawicieli różnych sektorów na poziomie unijnym. Współpraca skupiona na wspólnych, otwartych platformach technologicznych, zapewniająca efekty zewnętrzne i efekt dźwigni, umożliwi wielu zainteresowanym stronom czerpanie korzyści z nowych osiągnięć i tworzenie dalszych innowacji.
- (17) W dziedzinie zamówień publicznych, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE ⁽⁷⁾, 2014/24/UE ⁽⁸⁾ i 2014/25/UE ⁽⁹⁾ nakładają na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia systemu elektronicznych zamówień publicznych. Dyrektywy te przewidują, że narzędzia i urządzenia wykorzystywane do celów

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

komunikacji za pomocą środków elektronicznych, jak również ich właściwości techniczne, muszą być interoperacyjne z powszechnie wykorzystywanymi produktami ICT. Ponadto dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE ⁽¹⁾ przewiduje opracowanie normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych w celu zagwarantowania interoperacyjności między elektronicznymi systemami fakturowania w całej Unii.

- (18) W związku z tym polityka dotycząca interoperacyjności i jej możliwych zastosowań powinna być koordynowana na poziomie Unii w sposób możliwie najskuteczniejszy i najbardziej uwzględniający potrzeby użytkowników końcowych. Aby wyeliminować fragmentaryzację w obszarze interoperacyjności w Unii, należy propagować wspólne rozumienie interoperacyjności w Unii oraz całościowe podejście do rozwiązań interoperacyjnych.
- (19) Interoperacyjność jest także jednym z podstawowych elementów instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 ⁽²⁾ w obszarze infrastruktury i usług łączy szerokopasmowych. W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 ⁽³⁾ w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej wyraźnie wspomniano, że jednym z operacyjnych priorytetów instrumentu „Łącząc Europę” jest interoperacyjność, łączność, trwałe wdrażanie, eksploatacja i modernizacja transeuropejskiej infrastruktury usług cyfrowych oraz ich koordynacja na szczeblu Unii. Rozporządzenie (UE) nr 283/2014 przewiduje w szczególności tak zwane usługi podstawowe, takie jak identyfikacja elektroniczna, dostarczanie elektroniczne i zautomatyzowane tłumaczenie, w celu ułatwienia operacyjności transgranicznej.
- (20) Na szczeblu politycznym Rada wielokrotnie wzywała do zapewnienia jeszcze większej interoperacyjności w Europie oraz kontynuowania wysiłków na rzecz modernizacji europejskich administracji publicznych. W dniach 24–25 października 2013 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których podkreśliła, że należy kontynuować modernizację administracji publicznej, szybko wdrażając takie usługi jak administracja elektroniczna, e-zdrowie, e-fakturowanie oraz e-zamówienia, które opierają się na interoperacyjności. Dla zapewnienia szybkiego powstania interoperacyjnego e-społeczeństwa w Unii i uczestnictwa administracji publicznej w propagowaniu korzystania z procedur online zasadnicze znaczenie ma zaangażowanie państw członkowskich. Ponadto do wprowadzenia skuteczniejszej, uproszczonej i przyjaznej dla użytkownika administracji elektronicznej niezbędne mogą być pewne zmiany w europejskich administracjach publicznych przy wsparciu ze strony państw członkowskich. Sprawne usługi publiczne online mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia zaufania przedsiębiorstw i obywateli do usług cyfrowych.
- (21) Podchodzenie do kwestii interoperacyjności z perspektywy jednego tylko sektora niesie ze sobą ryzyko przyjęcia różnych lub niekompatybilnych rozwiązań w poszczególnych państwach bądź sektorach, co spowoduje powstanie nowych barier elektronicznych utrudniających prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz związanej z nim swobody przepływu, a także zaszkodzi otwartości i konkurencyjności rynków oraz gwarantowaniu przedsiębiorstwom i obywatelom usług świadczonych w interesie ogólnym. Aby zmniejszyć to ryzyko, państwa członkowskie i Unia powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zapobiegania rozdrobnieniu rynku. Powinny one zagwarantować transgraniczną lub międzysektorową interoperacyjność w toku wykonywania przepisów, zmniejszając równocześnie koszty i obciążenia administracyjne oraz poprawiając efektywność, a także powinny propagować wspólnie uzgodnione rozwiązania ICT przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zarządzania.
- (22) Podczas tworzenia, ulepszania lub stosowania wspólnych rozwiązań wszelkie inicjatywy powinny, w stosownych przypadkach, opierać się na dzieleniu się doświadczeniem i rozwiązaniami oraz wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk, technologicznej neutralności i przystosowalności lub środki te powinny towarzyszyć temu procesowi, a jednocześnie zawsze należy stosować zasady bezpieczeństwa, poszanowania prywatności i ochrony danych osobowych. W tym kontekście należy wspierać przestrzeganie europejskich ram interoperacyjności, otwartych standardów i specyfikacji.
- (23) W kolejnych programach dążono do zagwarantowania spójnego opracowywania i realizacji globalnych i sektorowych strategii, ram prawnych, wytycznych, usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności, aby zaspokoić wymogi wynikające z ogólnounijnej polityki; do programów tych należą: (i) program wymiany danych między

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych (Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE (Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14).

administracjami (1999–2004) („program IDA”), ustanowiony decyzjami Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1719/1999/WE ⁽¹⁾ oraz nr 1720/1999/WE ⁽²⁾; (ii) program interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (2005–2009) („program IDABC”), ustanowiony decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾; oraz (iii) program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (2010–2015) („program ISA”), ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE ⁽⁴⁾. Program ustanowiony na mocy niniejszej decyzji powinien bazować na doświadczeniach zdobytych w trakcie tych programów.

- (24) Działania zrealizowane w ramach programów IDA, IDABC oraz ISA znacznie przyczyniły się do zagwarantowania interoperacyjności w elektronicznej wymianie informacji między europejskimi administracjami publicznymi. W rezolucji z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni, Parlament Europejski uznał wkład programu ISA i jego nadrzędną rolę w definiowaniu, promowaniu i wspieraniu wdrażania rozwiązań interoperacyjnych i ram interoperacyjności dla europejskich administracji publicznych, uzyskiwaniu synergii, promowaniu ponownego wykorzystywania rozwiązań oraz przekształcaniu wymogów interoperacyjności w specyfikacje i normy usług cyfrowych.
- (25) Decyzja nr 922/2009/WE przestanie obowiązywać w dniu 31 grudnia 2015 r. Potrzebny jest zatem nowy unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli („program ISA²”), aby opracować, utrzymać i propagować całościowe podejście do interoperacyjności w celu wyeliminowania fragmentaryzacji w obszarze interoperacyjności oraz w celu uniknięcia barier elektronicznych w Europie; aby ułatwić skuteczne i efektywne elektroniczne interakcje transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami; aby wskazywać, tworzyć i stosować rozwiązania interoperacyjne wspierające wdrażanie polityki i działań Unii; oraz aby ułatwić ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne.
- (26) Oprócz europejskich administracji publicznych końcowymi użytkownikami rozwiązań interoperacyjnych są również przedsiębiorstwa i obywatele, ponieważ korzystają z elektronicznych usług publicznych świadczonych przez administrację publiczną. Zasada koncentracji na użytkowniku ma zastosowanie w szczególności do końcowych użytkowników rozwiązań interoperacyjnych. Przez przedsiębiorstwa należy w szczególności rozumieć małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) oraz mikroprzedsiębiorstwa ze względu na ich wartościowy wkład w gospodarkę Unii.
- (27) Wspólne ramy i rozwiązania utworzone lub stosowane w ramach programu ISA² powinny, w miarę możliwości, tworzyć obszar interoperacyjności w celu ułatwienia kontaktów między europejskimi administracjami publicznymi, przedsiębiorstwami i obywatelami oraz w celu zapewnienia, ułatwienia i umożliwienia interoperacyjności transgranicznej lub międzysektorowej.
- (28) Powinno być możliwe wdrażanie działań programu ISA² z wykorzystaniem „metody iteratywnej”.
- (29) Ponieważ coraz więcej usług publicznych ma „domyślnie” cyfrowy charakter, należy maksymalnie zwiększyć wydajność wydatków publicznych przeznaczonych na rozwiązania ICT. Taką wydajność należy ułatwiać poprzez zapewnienie planowania świadczenia takich usług już na wczesnym etapie, a w miarę możliwości dzielenie się rozwiązaniami i ponowne ich wykorzystywanie w celu optymalnego wykorzystania środków publicznych. Program ISA² powinien przyczynić się do osiągnięcia tego celu.
- (30) Interoperacyjność, a w związku z tym również rozwiązania tworzone i stosowane w ramach programu ISA² mają zasadnicze znaczenie dla pełnego wykorzystania potencjału administracji elektronicznej i demokracji elektronicznej, gdyż umożliwiają wprowadzenie punktów kompleksowej obsługi i świadczenie całościowych i przejrzystych usług publicznych, prowadząc do zmniejszenia obciążeń administracyjnych i zmniejszenia kosztów.

⁽¹⁾ Decyzja nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA) (Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9).

⁽³⁾ Decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC) (Dz.U. L 144 z 30.4.2004, s. 62).

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA) (Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20).

- (31) Jako użytkownicy końcowi przedsiębiorstwa i obywatele powinni również korzystać ze wspólnych, nadających się do ponownego wykorzystania oraz interoperacyjnych usług bezpośredniej obsługi klientów, wynikających z lepszej integracji procesów i wymiany danych za pośrednictwem działów wsparcia administracyjnego europejskich administracji publicznych.
- (32) W swoich działaniach Unia powinna przestrzegać zasady równego traktowania. Obywatele Unii powinni mieć prawo do równego traktowania przez instytucje, organy, urzędy i agencje Unii. Unia powinna uwzględniać wymogi dotyczące walki z wykluczeniem społecznym. W tej kwestii w opracowywanie strategii interoperacyjności usług publicznych w całej Unii należy włączyć zasadę dostępności dla wszystkich, uwzględniając obywateli znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji oraz najsłabiej zaludnione obszary, by zwalczać przepaść cyfrową i wykluczenie, do czego wezwał Parlament Europejski w rezolucji z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni. Wdrażanie elektronicznych usług publicznych przez europejskie administracje publiczne wymaga integracyjnego podejścia (e-integracja), zgodnie z którym, w razie potrzeby, zapewnione zostanie wsparcie techniczne i szkolenia w celu ograniczenia rozbieżności w stosowaniu rozwiązań ICT, i które uwzględni świadczenie usług wieloma kanałami, w tym – w stosownych przypadkach – przez zachowanie tradycyjnych metod dostępu.
- (33) Rozwiązania interoperacyjne w programie ISA² powinny być opracowywane przy zachowaniu prawa użytkowników końcowych do uzyskania dostępu do informacji i treści oraz do ich rozpowszechniania, a także do korzystania z wybranych aplikacji i usług oraz ich udostępniania, jak również do korzystania z wybranych urzędów końcowych, niezależnie od lokalizacji użytkownika końcowego lub dostawcy usług czy też od lokalizacji, miejsca pochodzenia lub miejsca docelowego informacji, treści lub usługi, za pośrednictwem usługi dostępu do internetu przewidzianej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120⁽¹⁾.
- (34) Program ISA² powinien być instrumentem modernizacji europejskich administracji publicznych. Modernizacja europejskich administracji publicznych i zwiększenie ich interoperacyjności to ważny wkład w ukończenie tworzenia jednolitego rynku cyfrowego w celu umożliwienia obywatelom korzystania w pełni z interoperacyjnych e-usług, od administracji elektronicznej po e-zdrowie, przy priorytetowym traktowaniu usuwania przeszkód, takich jak niepowiązane e-usługi. Brak interoperacyjności często utrudnia wdrażanie całościowych usług cyfrowych oraz rozwój punktów kompleksowej obsługi przedsiębiorstw i obywateli.
- (35) Interoperacyjność jest bezpośrednio powiązana z korzystaniem z otwartych specyfikacji i norm oraz zależy od ich stosowania. Program ISA² powinien promować oraz, w stosownych przypadkach, wspierać częściową lub pełną normalizację istniejących rozwiązań interoperacyjnych. Taką normalizację należy osiągnąć we współpracy z innymi przedsięwzięciami normalizacyjnymi na szczeblu Unii, europejskimi organizacjami normalizacyjnymi oraz innymi międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi.
- (36) Zapewniając interoperacyjność, europejskie administracje publiczne pozostaną otwarte i wystarczająco elastyczne, aby móc ewoluować i uwzględniać nowe wyzwania i obszary. Interoperacyjność to warunek niezbędny, by uniknąć utknięcia w pułapce starych technologii, umożliwiając rozwój techniczny i stymulujący innowacyjność. Dzięki opracowaniu rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram program ISA² powinien przyczynić się do interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi, z poszanowaniem neutralności technologicznej, aby uniknąć utknięcia w pułapce starych technologii i umożliwić większą konkurencję i innowacyjność, które będą sprzyjać globalnej konkurencyjności Unii.
- (37) Modernizacja europejskich administracji publicznych stanowi jeden z zasadniczych priorytetów w dążeniu do udanego wdrożenia strategii „Europa 2020” i jednolitego rynku cyfrowego. W tym kontekście roczne analizy wzrostu gospodarczego opublikowane przez Komisję w latach 2011, 2012 i 2013 pokazują, że jakość europejskich administracji publicznych ma bezpośredni wpływ na otoczenie gospodarcze i w związku z tym ma zasadnicze znaczenie dla stymulowania produktywności, konkurencyjności, współpracy gospodarczej, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Znajduje to wyraźne odzwierciedlenie w zaleceniach dla poszczególnych państw, w których wezwano do konkretnych działań na rzecz reformy europejskich administracji publicznych.
- (38) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 zawiera cel tematyczny „wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej”. W tym kontekście należy powiązać program ISA² z innymi inicjatywami przyczyniającymi się do modernizacji europejskich administracji publicznych, w szczególności dotyczącymi prac nad interoperacyjnością, a także należy dążyć do uzyskania synergii z tymi inicjatywami.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1).

- (39) Interoperacyjność europejskich administracji publicznych dotyczy wszystkich szczebli administracji: unijnego, krajowego, regionalnego i lokalnego. Dlatego też należy zagwarantować jak najszerzy udział w programie ISA², a w rozwiązaniach uwzględnić potrzeby poszczególnych szczebli, jak również – w stosownych przypadkach – potrzeby przedsiębiorstw i obywateli.
- (40) Krajowe, regionalne i lokalne organy administracji mogą uzyskiwać wsparcie w ich wysiłkach za pomocą specjalnych instrumentów w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, w szczególności części dotyczącej budowania potencjału instytucjonalnego, która obejmuje, w stosownych przypadkach, szkolenie pracowników europejskich administracji publicznych. Bliska współpraca w ramach programu ISA² powinna doprowadzić do maksymalizacji korzyści oczekiwanych dzięki takim instrumentom przez zagwarantowanie dostosowania finansowanych projektów do ogólnounijnych ram i specyfikacji interoperacyjności, takich jak europejskie ramy interoperacyjności.
- (41) W niniejszej decyzji ustanawia się pulę środków finansowych na cały czas trwania programu ISA², która w rocznej procedurze budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽¹⁾.
- (42) Należy rozważyć możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych do ułatwienia krajom kandydującym udziału w programie ISA² oraz możliwość przyjęcia i dalszego wdrażania w tych krajach rozwiązań stworzonych w ramach programu.
- (43) Program ISA² powinien przyczynić się do realizacji wszelkich inicjatyw następczych w kontekście strategii „Europa 2020” oraz europejskiej agendy cyfrowej. Aby zapobiec powielaniu wysiłków, w programie ISA² należy uwzględnić inne unijne programy i inicjatywy dotyczące rozwiązań, usług i infrastruktury ICT, w szczególności instrument „Łącząc Europę”, program „Horyzont 2020” oraz plan działania na rzecz administracji elektronicznej na lata 2011–2015 ustanowiony w komunikacie Komisji z dnia 15 grudnia 2010 r. Komisja powinna koordynować te działania przy wdrażaniu programu ISA² oraz planowaniu przyszłych inicjatyw mających wpływ na interoperacyjność. Z myślą o racjonalizacji należy przy planowaniu posiedzeń komitetu programu ISA², w miarę możliwości, uwzględniać zaplanowane posiedzenia dotyczące innych odpowiednich inicjatyw i programów Unii.
- (44) Zasady i przepisy określone w prawodawstwie Unii dotyczącym ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych, w szczególności dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ⁽²⁾, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/58/WE ⁽³⁾ oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽⁴⁾, powinny mieć zastosowanie do rozwiązań stosowanych w ramach programu ISA², które wiążą się z przetwarzaniem danych osobowych. Rozwiązania te powinny zatem wykorzystywać odpowiednie środki techniczne i organizacyjne, by zapewnić zgodność z wymogami ochrony danych ustanowionymi w prawie Unii. W szczególności domyślnym rozwiązaniem powinno być przetwarzanie danych osobowych tylko wtedy, gdy są one odpowiednie, istotne i współmierne do celu, w jakim zostały zebrane. Przy opracowywaniu i tworzeniu rozwiązań interoperacyjnych należy odpowiednio uwzględnić ich wpływ na ochronę danych osobowych.
- (45) Oceniając program ISA², Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na to, czy stworzone i wdrożone rozwiązania mają pozytywny czy negatywny wpływ na modernizację sektora publicznego oraz zaspokajanie potrzeb przedsiębiorstw i obywateli, na przykład dzięki zmniejszeniu nałożonych na nich obciążeń administracyjnych i kosztów oraz dzięki usprawnieniu ogólnej sieci wzajemnych połączeń między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami.
- (46) Nabywanie w razie potrzeby usług zewnętrznych na potrzeby programu ISA² podlega rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁵⁾ oraz dyrektywom 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii i uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

- (47) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania kroczącego programu prac. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (48) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z ustanowionym kroczącym programem prac, na przykład w przypadku ryzyka przerwy w świadczeniu usług – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (49) Celem niniejszej decyzji jest opracowanie, utrzymanie i propagowanie całościowego podejścia do interoperacyjności; ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a przedsiębiorstwami i obywatelami; wskazywanie, tworzenie i stosowanie rozwiązań interoperacyjnych wspierających wdrażanie polityk i działań Unii; oraz ułatwienie ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne. Ponieważ cele te nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ze względu na to, że ustanowienie funkcji koordynującej na szczeblu europejskim byłoby trudne i kosztowne na poziomie państw członkowskich, gdyby miały się tego podjąć same, natomiast ze względu na skalę i efekty proponowanych działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i cele

1. Niniejsza decyzja ustanawia program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (zwany dalej „programem ISA²”) na lata 2016–2020.

Cele programu ISA² to:

- a) opracowanie, utrzymanie i propagowanie całościowego podejścia do interoperacyjności w Unii w celu wyeliminowania fragmentacji w obszarze interoperacyjności w Unii;
- b) ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między europejskimi administracjami publicznymi a przedsiębiorstwami i obywatelami, a także przyczynienie się do rozwoju bardziej skutecznej, uproszczonej i przyjaznej dla użytkownika administracji elektronicznej na krajowym, regionalnym i lokalnym szczeblu administracji publicznej;
- c) wskazanie, tworzenie i stosowanie rozwiązań interoperacyjnych wspierających wdrażanie unijnych polityk i działań;
- d) ułatwienie ponownego wykorzystywania rozwiązań interoperacyjnych przez europejskie administracje publiczne.

Program ISA² uwzględni społeczne, ekonomiczne i inne aspekty interoperacyjności, a także szczególną sytuację MŚP i mikroprzedsiębiorstw, aby usprawnić interakcję między europejskimi administracjami publicznymi oraz między europejskimi administracjami publicznymi a przedsiębiorstwami i obywatelami.

2. Program ISA² zapewnia wspólne rozumienie interoperacyjności dzięki europejskim ramom interoperacyjności i ich wdrażanie w administracjach państw członkowskich. Komisja, poprzez Program ISA², monitoruje wdrażanie europejskich ram interoperacyjności.

3. Program ISA² zastępuje oraz konsoliduje, propaguje i rozszerza obszary działania w ramach programu ISA.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2

Definicje

Na potrzeby niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania odrębnych i zróżnicowanych organizacji na rzecz osiągnięcia wspólnie uzgodnionych celów korzystnych dla wszystkich stron, co obejmuje dzielenie się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami, poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych między ich odpowiednimi systemami ICT;
- 2) „ramy interoperacyjności” oznaczają uzgodnione podejście do interoperacyjności na potrzeby organizacji pragnących współpracować na rzecz wspólnego świadczenia usług publicznych, określające – w zakresie ich stosowania – zbiór wspólnych elementów takich jak słownictwo, koncepcje, zasady, polityki, wytyczne, zalecenia, normy, specyfikacje i praktyki;
- 3) „wspólne ramy” oznaczają architekturę referencyjną, specyfikacje, koncepcje, zasady, polityki, zalecenia, normy, metodologię, wytyczne, aktywa semantyczne oraz podobne podejścia i dokumenty, indywidualnie lub łącznie jako zbiór;
- 4) „wspólne usługi” oznaczają potencjał organizacyjny i techniczny do dostarczania europejskim administracjom publicznym jednolitych rezultatów; należą do nich systemy operacyjne, aplikacje i cyfrowe infrastruktury o charakterze generycznym, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych, wraz z wspierającymi mechanizmami zarządzania operacyjnego;
- 5) „generyczne narzędzia” oznaczają systemy, platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy oraz generyczne komponenty, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych;
- 6) „rozwiązania interoperacyjne” oznaczają wspólne usługi i generyczne narzędzia ułatwiające współpracę między odrębnymi i zróżnicowanymi organizacjami, które są albo niezależnie finansowane i tworzone w ramach programu ISA², albo też tworzone we współpracy z innymi inicjatywami Unii, w oparciu o ustalone wymogi europejskich administracji publicznych;
- 7) „działania” oznaczają projekty, rozwiązania będące już w fazie operacyjnej oraz środki towarzyszące;
- 8) „projekt” oznacza realizowany etapowo w wyznaczonym czasie ciąg precyzyjnie sformułowanych zadań związanych z określonymi wymaganiami użytkowników;
- 9) „zawieszane działania” oznaczają działania w ramach programu ISA², których finansowanie zostało zawieszona na pewien okres, ale których cele są nadal aktualne i które wciąż podlegają monitorowaniu i ocenie w ramach programu ISA²;
- 10) „środki towarzyszące” oznaczają:
 - a) środki strategiczne;
 - b) informacje, komunikowanie o korzyściach płynących z programu ISA² i środki służące upowszechnianiu wiedzy na jego temat skierowane do europejskich administracji publicznych oraz, w stosownych przypadkach, do przedsiębiorstw i obywateli;
 - c) środki wspierające zarządzanie programem ISA²;
 - d) środki związane z dzieleniem się doświadczeniami oraz wymianą i promowaniem najlepszych praktyk;
 - e) środki na rzecz propagowania ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań interoperacyjnych;
 - f) środki służące budowaniu wspólnot oraz zwiększaniu potencjału; oraz
 - g) środki służące zapewnieniu synergii z inicjatywami mającymi istotne znaczenie dla interoperacyjności w innych obszarach unijnej polityki;
- 11) „instrumenty wspierające dla administracji publicznych” oznaczają narzędzia, ramy, wytyczne i specyfikacje w zakresie interoperacyjności, które wspierają europejskie administracje publiczne przy projektowaniu, realizowaniu i obsłudze rozwiązań interoperacyjnych;
- 12) „europejskie administracje publiczne” oznaczają administracje publiczne na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;

- 13) „użytkownicy końcowi” oznaczają europejskie administracje publiczne, przedsiębiorstwa, w tym MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, oraz obywateli;
- 14) „kluczowe czynniki umożliwiające interoperacyjność” oznaczają rozwiązania interoperacyjne, które są niezbędne, aby umożliwić sprawne i skuteczne świadczenie usług publicznych przez wszystkie administracje;
- 15) „europejska referencyjna architektura interoperacyjności” lub „EIRA” oznacza strukturę generyczną, złożoną z zasad i wytycznych mających zastosowanie do wdrażania rozwiązań interoperacyjnych w Unii;
- 16) „europejska kartografia interoperacyjności” lub „EIC” oznacza repozytorium rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych dostarczonych przez instytucje Unii i państwa członkowskie, przedstawionych we wspólnym formacie i zgodnych ze szczególnymi kryteriami w zakresie możliwości ponownego wykorzystywania i interoperacyjności, które mogą być reprezentowane w ramach EIRA.

Artykuł 3

Obszary działania

Program ISA² wspiera i propaguje:

- a) ocenę, doskonalenie, stosowanie i ponowne wykorzystywanie istniejących transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram;
- b) opracowywanie, tworzenie, doprowadzanie do dojrzałości, stosowanie i ponowne wykorzystywanie nowych transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych i wspólnych ram;
- c) ocenę konsekwencji proponowanych lub przyjętych przepisów prawa Unii w obszarze ICT;
- d) wskazywanie luk w prawodawstwie, na szczeblu unijnym i krajowym, szkodzących transgranicznej lub międzysektorowej interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi;
- e) opracowywanie mechanizmów pomiaru ilościowego i określania korzyści wynikających z rozwiązań interoperacyjnych, włącznie z metodologią oceny oszczędności;
- f) uzyskanie i przeanalizowanie ogólnego obrazu sytuacji w obszarze interoperacyjności w Unii przez tworzenie, utrzymywanie i ulepszanie EIRA i EIC jako instrumentów mających ułatwiać ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań interoperacyjnych oraz ustalenie obszarów, w których takich rozwiązań nadal brakuje;
- g) utrzymanie, aktualizowanie, propagowanie i monitorowanie wdrażania europejskiej strategii interoperacyjności, europejskich ram interoperacyjności i EIRA;
- h) ocenę, aktualizowanie i promowanie istniejących wspólnych specyfikacji i norm oraz opracowywanie, tworzenie i propagowanie nowych wspólnych specyfikacji oraz otwartych specyfikacji i norm za pośrednictwem unijnych platform normalizacyjnych, jak również – w odpowiednich przypadkach – we współpracy z europejskimi lub międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi;
- i) utrzymanie i popularyzację platformy umożliwiającej dostęp do najlepszych praktyk i współpracę w ich zakresie, działającej jako środek szerzenia wiedzy na temat dostępnych rozwiązań i ich rozpowszechniania, włącznie z ramami bezpieczeństwa, oraz pomagającej uniknąć powielania wysiłków, a jednocześnie zachęcającej do ponownego wykorzystywania rozwiązań i norm;
- j) doprowadzenie do dojrzałości nowych usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności oraz utrzymywanie i obsługiwanie istniejących usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności na zasadzie tymczasowej;
- k) wskazywanie i propagowanie najlepszych praktyk, opracowywanie wytycznych w zakresie koordynowania inicjatyw dotyczących interoperacyjności oraz zachęcanie i wspieranie społeczności pracujących nad zagadnieniami z dziedziny elektronicznych transgranicznych lub międzysektorowych interakcji między użytkownikami końcowymi.

Do dnia 8 września 2016 r. Komisja opracuje strategię komunikacyjną, mającą na celu szersze informowanie i upowszechnianie wiedzy na temat programu ISA² i płynących z niego korzyści, skierowaną do przedsiębiorstw, w tym do MŚP, i do obywateli oraz wykorzystującą środki przyjazne dla użytkownika na stronie internetowej programu ISA².

Artykuł 4

Zasady ogólne

Działania zainicjowane lub kontynuowane w ramach programu ISA² są:

- a) użyteczne oraz zaspokajają ustalone potrzeby i realizują cele programu;
- b) zgodne z następującymi zasadami:
 - pomocniczości i proporcjonalności,
 - koncentracji na użytkownika,
 - włączania i dostępności,
 - świadczenie usług publicznych w sposób zapobiegający powstawaniu przepaści cyfrowej,
 - bezpieczeństwa, poszanowania prywatności i ochrony danych,
 - wielojęzyczności,
 - uproszczenia i modernizacji procedur administracyjnych,
 - przejrzystości,
 - zachowania informacji,
 - otwartości,
 - możliwości ponownego wykorzystania i unikania powielania,
 - technologicznej neutralności, stosowania w miarę możliwości przyszłościowych rozwiązań oraz łatwości w dostosowaniu,
 - skuteczności i efektywności;
- c) elastyczne, możliwe do przeniesienia i zastosowania w innych obszarach działalności gospodarczej lub polityki; oraz
- d) wykazują zrównoważony charakter pod względem finansowym, organizacyjnym i technicznym.

Artykuł 5

Działania

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi i zgodnie z art. 8, realizuje działania określone w krocącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 9.
2. Działania w formie projektów składają się – w odpowiednich przypadkach – z następujących faz:
 - zainicjowanie,
 - planowanie,
 - wykonanie,
 - zamknięcie i ocena końcowa,
 - monitorowanie i kontrola.Fazy konkretnych projektów określone są w momencie, w którym działanie zostaje włączone do krocącego programu prac. Komisja monitoruje postępy w realizacji projektów.
3. Wdrażanie programu ISA² wspierają środki towarzyszące.

Artykuł 6

Kryteria kwalifikowalności

Wszystkie działania finansowane w ramach programu ISA² spełniają wszystkie następujące kryteria kwalifikowalności:

- a) cele programu ISA² określone w art. 1 ust. 1;
- b) odniesienie do co najmniej jednego z obszarów działania programu ISA² określonych w art. 3;
- c) ogólne zasady programu ISA² określone w art. 4;
- d) warunki finansowania określone w art. 11.

Artykuł 7

Ustalanie priorytetów

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 wszystkie działania spełniające kryteria kwalifikowalności grupowane są według priorytetów zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) wkład działania na rzecz obszaru interoperacyjności, mierzony znaczeniem i koniecznością działania dla uzupełnienia obszaru interoperacyjności w całej Unii;
- b) zakres działania, mierzony horyzontalnym wpływem działania po jego zakończeniu w odpowiednich sektorach;
- c) zasięg geograficzny działania, mierzony liczbą zaangażowanych państw członkowskich i europejskich administracji publicznych;
- d) pilność działania, mierzona potencjalnymi skutkami, przy uwzględnieniu braku innych źródeł finansowania;
- e) możliwość ponownego wykorzystania działania, mierzona tym, w jakim zakresie można ponownie wykorzystać jego rezultaty;
- f) ponowne wykorzystywanie, w ramach danego działania, istniejących wspólnych ram i elementów rozwiązań interoperacyjnych;
- g) powiązanie danego działania z inicjatywami Unii, mierzone poziomem współpracy działania z inicjatywami Unii, takimi jak jednolity rynek cyfrowy, oraz poziomem wkładu działania w te inicjatywy.

2. Kryteria, o których mowa w ust. 1, są równorzędne. Kwalifikujące się działania spełniające więcej kryteriów niż inne kwalifikujące się działania uzyskują wyższy priorytet z punktu widzenia ujęcia ich w krocącym programie prac.

Artykuł 8

Przepisy wykonawcze

1. Przy wdrażaniu programu ISA² należy odpowiednio uwzględnić europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.

2. Aby zapewnić interoperacyjność między krajowymi i unijnymi systemami informacyjnymi, specyfikacja rozwiązań interoperacyjnych tworzona jest w nawiązaniu do istniejących lub nowych norm europejskich bądź do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji dotyczących wymiany informacji i integracji usług.

3. Tworzenie lub ulepszanie rozwiązań interoperacyjnych opiera się – w stosownych przypadkach – na wymianie poglądów, dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk bądź też środki te towarzyszą temu procesowi. W tym celu Komisja gromadzi zainteresowane strony oraz organizuje konferencje, warsztaty i inne spotkania dotyczące kwestii wchodzących w zakres programu ISA².

4. W stosownych przypadkach przy wdrażaniu rozwiązań interoperacyjnych w ramach programu ISA² należy uwzględnić EIRA.

5. Rozwiązania interoperacyjne i ich aktualizacje są ujmowane w stosownych przypadkach w EIC oraz udostępniane do ponownego wykorzystywania przez europejskie administracje publiczne.
6. Komisja, w każdym momencie, zachęca i umożliwia państwom członkowskim przyłączenie się do działania lub do projektu na dowolnym etapie.
7. Aby uniknąć powielania wysiłków, rozwiązania interoperacyjne finansowane w ramach programu ISA² odnoszą się, w stosownych przypadkach, do rezultatów osiągniętych w ramach odpowiednich inicjatyw Unii lub państwa członkowskiego i ponownie wykorzystują istniejące rozwiązania interoperacyjne.
8. Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, działania są koordynowane – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi inicjatywami Unii.
9. Rozwiązania interoperacyjne utworzone lub ulepszone w ramach programu ISA² opierają się na dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i propagowaniu najlepszych praktyk. Program ISA² propaguje działania na rzecz budowania wspólnoty wokół ram i rozwiązań będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, angażując odpowiednie zainteresowane strony, włącznie z organizacjami non-profit i uczelniami.

Artykuł 9

Kroczący program prac

1. W celu wdrożenia działań Komisja przyjmie, do dnia 8 czerwca 2016 r., akty wykonawcze ustanawiające kroczący program prac na cały okres stosowania niniejszej decyzji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zmieniające ten kroczący program prac co najmniej raz w roku.

Kroczący programie prac określa, grupuje według priorytetów, dokumentuje, wybiera, projektuje, wdraża, prowadzi i ocenia działania, propaguje ich rezultaty oraz, z zastrzeżeniem art. 11 ust. 5, zawiesza lub kończy ich finansowanie.

2. Do kroczącego programu prac mogą być włączone jedynie działania zgodne z przepisami art. 6 i 7.
3. Projekt, który został zainicjowany i opracowany w ramach programu ISA lub w ramach innej unijnej inicjatywy, może zostać włączony do kroczącego programu prac w dowolnej fazie jego realizacji.

Artykuł 10

Przepisy budżetowe

1. Fundusze uwalniane są w momencie, gdy projekt lub rozwiązanie w fazie operacyjnej zostają włączone do kroczącego programu prac lub po udanej realizacji fazy projektu określonej w kroczącym programie prac lub jakiegokolwiek jego zmienionej wersji.
2. Zmiany kroczącego programu prac dotyczące przyznanych środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.
3. Działania realizowane w ramach programu ISA² mogą wymagać udzielania zamówień na usługi zewnętrzne, które to zamówienia podlegają przepisom Unii dotyczącym zamówień publicznych ustanowionym w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 11

Finansowanie działań

1. Opracowywanie, tworzenie i ulepszanie wspólnych ram i generycznych narzędzi jest finansowane z programu ISA². Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez europejskie administracje publiczne.

2. Opracowywanie, tworzenie, doprowadzenie do dojrzałości i ulepszanie wspólnych usług jest finansowane z programu ISA². Z programu ISA² można również finansować scentralizowaną realizację takich usług na szczeblu Unii, w przypadkach gdy tego rodzaju realizacja leży w interesie Unii oraz jest należycie uzasadniona w kroczącym programie prac. We wszystkich pozostałych przypadkach korzystanie z tych usług finansowane jest z innych źródeł.
3. Rozwiązania interoperacyjne przejęte przez program ISA² w celu doprowadzenia ich do dojrzałości lub w celu ich tymczasowego utrzymania są finansowane z programu ISA² do czasu, gdy zostaną przejęte przez inne programy lub inicjatywy.
4. Środki towarzyszące są finansowane z programu ISA².
5. Finansowanie działania może zostać zawieszono lub zakończono na podstawie wyników monitorowania i kontroli zgodnie z art. 5 oraz w oparciu o ocenę tego, czy działania nadal zaspokajają stwierdzone potrzeby, a także ocenę skuteczności i efektywności tego działania.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (komitet ISA²). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Akty te pozostają w mocy przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

1. Komisja regularnie monitoruje wdrażanie i wpływ programu ISA² w celu oceny, czy działania w ramach tego programu nadal zaspokajają stwierdzone potrzeby. Komisja dąży również do uzyskania synergii z uzupełniającymi programami Unii.
2. Komisja przekazuje komitetowi ISA², właściwej komisji lub komisjom Parlamentu Europejskiego, Radzie i Komitetowi Regionów roczne sprawozdanie dotyczące wdrażania i rezultatów programu ISA².

Komisja regularnie monitoruje wdrażanie i ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w całej Unii w ramach kroczącego programu prac ustanowionego na podstawie art. 9 ust. 1.

3. Komisja przeprowadzi ocenę okresową programu ISA² do dnia 30 września 2019 r. oraz jego ocenę końcową do dnia 31 grudnia 2021 r., i przekaze wyniki tych ocen, w tych samych terminach, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W tym zakresie właściwa komisja lub komisje Parlamentu Europejskiego mogą zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników ocen oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania postawione przez ich członków.
4. W ramach ocen, o których mowa w ust. 3, bada się, między innymi, istotność, skuteczność, efektywność, użyteczność, w tym, w stosownych przypadkach, zadowolenie przedsiębiorstw i obywateli oraz zrównoważony charakter i spójność działań realizowanych w ramach programu ISA². W ocenie końcowej bada się ponadto, w jakim zakresie osiągnięto cele programu ISA², takie jak ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w całej Unii, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb wyrażonych przez europejskie administracje publiczne.

5. W ocenach dokonuje się ewaluacji funkcjonowania programu ISA² pod kątem realizacji celów ustanowionych w art. 1 ust. 1 oraz zgodności z zasadami określonymi w art. 4 lit. b). Realizację celów mierzy się w szczególności przy uwzględnieniu szeregu kluczowych czynników umożliwiających interoperacyjność oraz za pomocą szeregu instrumentów wspierających dla administracji publicznych, dostarczonych europejskim administracjom publicznym i wykorzystywanych przez te administracje. Wskaźniki służące ocenie rezultatów i wpływu programu ISA² określa się w krocącym programie prac.

6. W ramach ocen bada się korzyści, jakie Unia odniosła w związku z realizacją wspólnych polityk, wskazuje potencjalne przypadki nakładania się działań i bada spójność z dziedzinami wymagającymi ulepszeń oraz weryfikuje synergię z innymi inicjatywami Unii, w szczególności z instrumentem „Łącząc Europę”.

W ocenach dokonuje się ewaluacji przydatności działań w ramach programu ISA² dla organów lokalnych i regionalnych z perspektywy poprawy interoperacyjności w administracji publicznej i efektywności świadczenia usług publicznych.

7. Oceny zawierają, w odpowiednich przypadkach, informacje dotyczące:

- a) ilościowych i jakościowych korzyści uzyskiwanych dzięki rozwiązaniom interoperacyjnym poprzez powiązanie ICT z potrzebami użytkowników końcowych;
- b) ilościowych i jakościowych rezultatów rozwiązań interoperacyjnych opartych na ICT.

8. Zakończone lub zawieszane działania pozostają przedmiotem całkowitej oceny programu. Są one monitorowane pod kątem ich pozycji w całościowym obszarze interoperacyjności w Europie oraz oceniane pod względem ich akceptacji przez użytkowników, korzystania z nich oraz ponownego wykorzystywania.

Artykuł 14

Współpraca międzynarodowa

1. W programie ISA² mogą uczestniczyć inne państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz kraje kandydujące w ramach ich odpowiednich umów z Unią.

2. Wspierana jest współpraca z innymi państwami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego i partnerstwa wschodniego, a także z państwami sąsiadującymi, zwłaszcza z państwami Bałkanów Zachodnich i z państwami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie mogą być pokrywane z programu ISA².

3. W stosownych przypadkach program ISA² obejmuje propagowanie ponownego wykorzystywania przez państwa trzecie stworzonych w jego ramach rozwiązań.

Artykuł 15

Inicjatywy pozaunijne

Bez uszczerbku dla innych polityk Unii rozwiązania interoperacyjne stworzone lub stosowane w ramach programu ISA² mogą być wykorzystywane w ramach pozaunijnych inicjatyw, do celów niekomercyjnych, o ile budżet ogólny Unii nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, a realizacja głównego celu Unii związanego z danym rozwiązaniem nie będzie zagrożona.

Artykuł 16

Ochrona danych

Przetwarzanie danych osobowych za pomocą rozwiązań stosowanych w ramach programu ISA² przebiega zgodnie z zasadami i przepisami zawartymi w dyrektywach 95/46/WE i 2002/58/WE oraz w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

*Artykuł 17***Przepisy finansowe**

1. Pula środków finansowych przeznaczona na wdrażanie programu ISA² w okresie jego stosowania wynosi 130 928 000 EUR.
2. Roczne środki są zatwierdzane przez Parlament Europejski i Radę w granicach przewidzianych w wieloletnich ramach finansowych.
3. Środki finansowe przydzielone na realizację programu ISA² można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są regularnie niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów.

*Artykuł 18***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niezależnie od akapitu drugiego niniejszego artykułu, art. 13 stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 listopada 2015 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
N. SCHMIT
Przewodniczący
